

УДК 339

Пашкович А.М.¹

Корнійко Я.Р.²

¹ студ. гр.БЛ-1 д.ф.н. маг.

² к.е.н., доцент ДУІТ

INCOTERMS 2020: ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИ МИТНОМУ ОФОРМЛЕННІ

Анотація. Проведено дослідження основних змін щодо впровадження нових Інкотермінів: витрат та страхування (CNI), а також вилучення EXW та FAS. Детально вивчено нові терміни DTP і DPP - доставка до місця / на термінал з оплатою мита.

Постановка проблеми. Правила Інкотермс є основними умовами торгівлі у світі для продажу товарів. Незалежно від того, подається замовлення на купівлю, упаковується чи маркується вантаж для відправки або ж готується сертифікат для походження в порту, правила Інкотермс дають конкретні вказівки особам, які щодня беруть участь у імпорті та експорті світової торгівлі. Саме тому, необхідно досліджувати різні практики та юридичні тлумачення щодо їх застосування і, тим паче, коли вносять будь-які зміни.

Основні матеріали дослідження. З 1 січня 2020 року набрала чинності нова редакція правил Інкотермс – 2020 (IX редакція), які були оновлені ICC (Міжнародна торгова палата) до святкування свого століття. Однак, офіційної публікації в Україні й досі немає. Вступ до даного документу включає 10 глав і 78 статей.

Інкотермс (International Commercial Terms) - це комплект міжнародних правил, які є універсальними у використанні, забезпечуючи чіткість та передбачуваність бізнесу в області зовнішньої торгівлі. «Інкотермс» - це скорочення, що означає міжнародні комерційні терміни [1]. Торгові терміни, оформлені у вигляді словника, використовуються для приведення до єдиних стандартів умов поставок при укладанні договорів на міжнародному рівні. Вони пояснюють процес розподілу обов'язків, витрат і ризиків між сторонами, котрі укладають договір: продавцем і покупцем. Вперше торговельні терміни були опубліковані в 1936 році Міжнародною торговельною палатою. Поправки і доповнення пізніше були зроблені в 1953, 1967, 1976, 1980, 1990, 2000, 2010 роках [2].

Правила Інкотермс не регулюють такі питання, як перехід права власності на товар, право розпорядження товаром тощо. Вони регулюють лише деякі обов'язки сторін договору з поставки або передачі товару відповідно до договорів купівлі-продажу, а також розподіл ризику між

сторонами договору в цих випадках. Крім того, вони пов'язані з обов'язком очистити товар для експорту та імпорту, упакування товару, обов'язком покупця прийняти поставку, а також надати підтвердження того, що відповідні зобов'язання були належним чином виконані.

У новій редакції «Інкотермс 2020» передбачено зміни в базисних умовах поставки товарів [1]:

1) видалення терміну EXW (Ex Works – франко завод). Термін, який можна спрощено назвати «самовивезення». Продавець надає товар в розпорядження покупця в своєму приміщенні – на складі, на підприємстві або в іншому обумовленому місці. Продавець не відповідає за навантаження товару на транспортний засіб, а також за митне очищення товару для експорту. Причиною скасування є те, що умови EXW у практиці міжнародної торгівлі застосовувалися досить рідко і в основному були орієнтовані на здійснення поставок усередині країни. Іншою причиною відмови від даного терміну є невідповідність МК ЄС;

2) видалення терміну FAS (Free alongside ship – вільно уздовж борту судна). Даний термін майже не вносив жодного внеску в FCA, який використовується, коли товари доставляються в порт відправлення в країні експортера. Підставою для скасування умови є недостатнє її використання учасниками зовнішньоторговельних операцій. Фактично FAS використовувався лише для експорту деяких товарів (мінеральних та зернових культур), і, в цьому сенсі, Редакційний комітет замінив таку умову умовою FCA, що належить до тієї самої групи;

3) видалення терміну DDP і введення нових термінів: DTP (Delivered at Terminal Paid – доставка на терміналі з оплатою мита) і DPP (Delivered at Place Paid – доставка до місця з оплатою мита). Термін DTP передбачає, що товар доставляється до терміналу (порту, аеропорту, транспортного центру тощо) в країні покупця, а продавець бере на себе сплату митних зборів. DPP передбачає, що товари доставляються в будь – яке місце (наприклад, на адресу продавця), але не в транспортний термінал і продавець бере на себе оплату митних зборів. Як і FCA, термін DDP створював певні проблеми через те, що митні платежі в країні - імпортері сплачувалися продавцем – експортером, незважаючи на місце доставки товарів. DDP (Delivered Duty Paid – поставка із сплатою мита), який означає, що продавець здійснює постачання покупцю товару, який пройшов митне очищення для імпорту, без розвантаження з будь – якого прибулого транспортного засобу в названому місці призначення [3]. DDP спеціально використовувався для товарів (наприклад, зразків або запасних частин), які надсилалися кур'єрами та компаніями експрес – доставки, які займаються всіма логістичними та митними процедурами до доставки за адресою покупця. DTP передбачає обов'язок продавця оплатити всі імпортні мита – і доставку товарів до

термінала в країні покупця, а DPP – обов'язок продавця оплатити імпорتنі мита та доставку до вказаного місця призначення;

4) введення терміну CNI (Cost and Insurance - вартість і страхування), який покриває розрив між FCA та CFR/CIF. Даний термін припускає, що продавець виконав поставку, коли застрахований продавцем товар розміщено у зазначеному порту відправлення, з переходом у тому самому місці всіх ризиків від продавця до покупця;

5) поділ терміну FCA (Free Carrier – франко перевізник) на два базиси поставки: один – для наземної доставки, а інший – для морських контейнерних поставок. FCA був найбільш використовуваним терміном (близько 40% міжнародних торгових операцій здійснювались саме з цим терміном), оскільки він є універсальним і дозволяє доставляти товари в різні місця (адресу продавця, термінал наземного транспорту, порт, аеропорт тощо), які в більшості випадків перебувають у країні продавця. Незважаючи на поділ суть даного терміну залишилася тією ж самою: продавець передає товар перевізнику або іншій особі, яку вибрав покупець. Передача відбувається в приміщеннях продавця або в інших раніше узгоджених місцях. У місці поставки всі ризики переходять на покупця.

Висновки. «Інкотермс 2020» містить не тільки права власності на товари, а й те, хто і на якому етапі відповідає за нього, несе відповідальність за відвантаження, переміщення, доставку до пункту призначення, а також чи включаються ці фінансові витрати до загальної митної вартості товарів, з якої вони будуть оподатковуватися. Відстежування змін у діючих умовах поставки вантажів є дуже важливим.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інкотермс: що це таке і як це пов'язано з вашим бізнесом. URL: <http://www.gs.com.ua/ua/eenkotermis-scho-ce-take-ee-yak-ce-povyazano-z-vashim-beeznesom> (дата звернення: 12.03.2021).

2. Інкотермс- 2020: особливості застосування. URL: <https://news.dtki.ua/state/zed/58907> (дата звернення: 10.03.2021).

3. Поставка зі сплатою мита. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%BA%D0%B0_%D0%B7%D1%96_%D1%81%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%BE%D1%8E_%D0%BC%D0%B8%D1%82%D0%B0 (дата звернення: 12.03.2021).

4. Інкотермс 2020: особливості можливого застосування. URL: <http://www.visnuk.com.ua/ru/news/100015209-inkotermis-2020-osoblivosti-mozhlivogo-zastosuvannya-1> (дата звернення: 10.03.2021).